Dosarul nr. 2a-252/2024 I instanță
Nr. PIGD 2-22156904-06-2a-26092024 judecător Hanganu Mariana
judecătoria Comrat sediul central

D E C I Z I E

17 februarie 2025 **mun. Comrat**

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud sediul Comrat
În componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori şi Hudoba Valeri
grefier Nezalzova Marina
cu participarea
reprezentantului apelantului Agenţia Servicii Publice Pîngaru Mariana
intimatei Slavioglo Natalia
apărătorului intimatei avocatul Hrapacova Ana
interpretului Topal Olesea

examinând în şedinţă publică în ordine de apel, apelul declarat de Instituţia Publică „Agenţia Servicii Publice" împotriva hotărârii judecătoriei Comrat sediul central din 16 mai 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Slavioglo Natalia împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice", intervenient accesoriu Jelezoglo Maria cu privire la constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada anului 2022, declararea ilegală și anularea ordinului nr. 157sc din 06.09.2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de șeful Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, în baza căruia a fost eliberată din funcție începând cu 06.09.2022, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, încasarea plăților pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, stabilirea și

achitarea plăților pentru concediul anual plătit pentru anul 2022, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

audiind raportul judecătorului asupra pricinii, ascultând argumentele participanţilor asupra esenței apelurilor,

A C O N S T A T A T:

1. Circumstanţele cauzei:

La data de 27 octombrie 2022 reclamanta Slavioglo Natalia a depus în adresa instanței de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice", intervenient accesoriu Jelezoglo Maria cu privire la constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada anului 2022, declararea ilegală și anularea ordinului nr. 157sc din 06.09.2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de șeful Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, în baza căruia a fost eliberată din funcție începând cu 06.09.2022, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, încasarea plăților pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, stabilirea și achitarea plăților pentru concediul anual plătit pentru anul 2022, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d.1-3)

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Indică că din 16.01.2016 a fost angajată la lucru și și-a desfășurat activitatea în funcția de șef al Serviciului stare civilă al Agenției Servicii Publice a mun. Ceadîr-Lunga.

În conformitate cu graficul stabilit al concediilor anuale pentru anul 2022, în perioada planificată al anului 2022, de patru ori a expediat în adresa angajatorului – Agenția servicii publice, cereri scrise în vederea acordării concediului anual plătit, și anume: la data de 26.07.2022 – cerere scrisă cu privire la acordarea concediului anual plătit, începând cu data de 15.08.2022; la data de 04.08.2022 – cererea citată supra a fost redirecționată (dublată) în adresa șefului Agenției servicii publice (în continuare în text: Agenția) d-lui Mircea Eșanu; la data de 26.08.2022 în legătură cu faptul că cererea sa de acordare a concediului nu a fost semnată, și respectiv nu a fost emis ordinul de acordare a concediului, ea din nou a

expediat cerere scrisă de acordare a concediului, începând cu data de 29.08.2022, care de asemenea nu a fost examinată. La data de 02.09.2022, după coordonarea cu Departamentul resurselor umane al Agenției Servicii Publice, a fost expediată a patra cerere scrisă de acordare a concediului anual ordinar, începând cu data de 07.09.2022 (data 07.09.2022 a fost aleasă la solicitarea angajaților Departamentului resurselor umane).

Menţionează că cererile scrise menționate din motive neclare au rămas nesoluționate, adică de fapt au fost ignorate de către conducerea Agenției, ceea ce reprezintă încălcarea dreptului la odihnă sub formă de concediu anual plătit, garantat de legea, precum și a principiului de egalitate a tuturor salariați și interzicerea discriminării salariaților.

Așadar, în conformitate cu art. 9 lit. e) din Codul Muncii, salariatul are dreptul la odihnă, asigurată prin stabilirea duratei normale a timpului de muncă, prin reducerea timpului de muncă pentru unele profesii şi categorii de salariaţi, prin acordarea zilelor de repaus şi de sărbătoare nelucrătoare, a concediilor anuale plătite.

În conformitate cu art. 112 din Codul Muncii, dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toţi salariaţii. Dreptul la concediu de odihnă anual nu poate fi obiectul vreunei cesiuni, renunţări sau limitări. Orice înţelegere prin care se renunţă, total sau parţial, la acest drept este nulă. Orice salariat care lucrează în baza unui contract individual de muncă beneficiază de dreptul la concediu de odihnă anual.

În perioada concediului a planificat să treacă un curs de reabilitare, pentru că în ultimul timp sănătatea sa a suferit înrăutățiri în urma șocurilor nervoase nesfârșite, pe care le-a suportat la lucru, atmosfera grea și tensionată și în urma altor circumstanțe, care au influențat asupra stării sale psihologice.

Menţionează că, prima cerere de acordare a concediului anual plătit a depus-o la 26.07.2022, dar cererea sa nu a fost examinată de către conducerea Agenției, fără a explica motivele. În vederea lipsei rezultatelor de examinare a cererii sale specificate și neemiterea ordinului de acordare a concediului anual plătit planificat, ținând cont de agravarea bruscă a sănătății sale, la 03.08.2022 a fost nevoită să se adreseze la o instituție medicală și în urma examinării medicale efectuate, începând cu data de 03.08.2022 i-a fost acordat concediul medical în baza documentului medical, eliberat în conformitate cu legislația în vigoare.

La data de 04.08.2022, în legătură cu faptul că departamentul resurselor umane nu a dat un răspuns clar despre statutul cererii sale (și anume dacă au recepționat cererea sa, la ce etapă de soluționare se află cererea), cererea menționată supra a fost redirecționată (dublată) în adresa șefului Agenției servicii publice, d-lui Mircea Eșanu, dar până la data de 15.08.2022 așa și nu a fost emis ordinul de acordare a concediului anual plătit în conformitate cu graficul concediilor stabilit pentru anul 2022.

Indică că în cadrul tratamentului îi trebuiau mijloace bănești pentru procurarea medicamentelor, de aceea la 26.08.2022 a fost nevoită să finiseze tratamentul și să întrerupă concediul medical.

Ca urmare, ținând cont de graficul concediilor aprobat pentru anul 2022, ea din nou s-a adresat către angajatorul cu cerere scrisă de a-i fi acordat concediul anual plătit, începând cu data de 29.08.2022, a explicat motivele pentru ce îi trebuie concediul (în pofida faptului că ea conform graficului concediilor stabilit, trebuiau să se afle în concediul anume în această perioadă) și din nou cererea sa a rămas nesoluționată.

Mai mult ca atât, la 26.08.2022, ea de două ori a expediat în adresa angajatorului prin intermediul departamentului resurselor umane cerere scrisă: prima dată cererea a fost recepționată, dar reprezentanții angajatorului au solicitat să indice până la ce dată planifică să se afle în concediu (în cererea a fost scris numai începând cu data de 29.08.2022), iar a două cerere scrisă (corectată – cu indicarea perioadei exacte de aflare în concediu), chipurile nu a fost recepționată, deși a fost expediată prin poșta electronică (internă), scrisoarea a apărut în mapa “scrisorile expediate”, respectiv și departamentul resurselor umane urma s-o recepționeze. În caz contrar, ea ar fi obținut raportul programului că scrisoarea sa nu s-a expediat.

Dat fiind faptul că tratamentul său a fost întrerupt nevoit, sănătatea ei din nou s-a înrăutățit și la 29.08.2022 a fost nevoită să se adreseze din nou la o instituție medicală pentru a-i fi acordat concediu medical în scopul continuării tratamentului.

Indică că în cadrul discuției telefonice cu ea, reprezentantul angajatorului (angajatul departamentului resurselor umane), cunoscând despre faptul că ea are nevoie de mijloace bănești pentru tratament și reabilitare, i-a solicitat să-și întrerupă concediul medical, în schimb i-au promis că i se va acorda concediul anual, solicitându-i să scrie din nou cerere de acordare a concediului de la 07.09.2022, ce a și făcut la 02.09.2022, expediind cererea prin intermediul poștei

interne a angajatorului, însă în loc de ordin de acordare a concediului anual plătit, care îi este garantat prin lege, angajatorul a emis ordinul de concediere a sa din funcția ocupată începând din data de 06.09.2022.

Astfel, consideră că angajatorul a ignorat toate cererile sale scrise de acordare a concediului anual plătit garantat, precum și a indus-o în eroare, promițând de a-i acorda concediu în schimbul întreruperii de către ea a concediului medical și nu și-a executat obligația, și prin faptul acesta a refuzat să-i acorde concediul anual plătit, ceea ce este ilegal și concomitent cu aceasta, de asemenea este demonstrarea discriminării față de ea.

În conformitate cu art. 8 din Codul Muncii, în cadrul raporturilor de muncă acţionează principiul egalităţii în drepturi a tuturor salariaţilor. Orice discriminare, directă sau indirectă, a salariatului pe criterii de sex, vîrstă, rasă, culoare a pielii, etnie, religie, opţiune politică, origine socială, domiciliu, dizabilitate ș.a., precum şi pe alte criterii nelegate de calităţile sale profesionale, este interzisă.

În cazul dat, susţine că faptul încălcării în privința sa a principiului egalității în drepturi a salariaților se confirmă prin circumstanţa, că în perioada indicată, toate cererile de acordare a concediilor anuale plătite, depuse de alți angajați, au fost examinate de către angajator și doar cererile sale de acordare a concediului pentru anul 2022, fără explicarea motivelor, au fost ignorate și nu au fost soluționate, fapt ce demonstrează respingerea ilegală și fără drept al acestora fără explicarea motivelor.

Ca urmare a acestuia, nu a putut să-și valorifice dreptul legal și garantat la concediu anual plătit în conformitate cu graficul concediilor stabilit și aprobat pentru anul 2022.

De asemenea, menționează faptul că în ultimele 7-8 luni din partea conducerii Agenției au fost întreprinse tentative numeroase de destabilizare a activității sale prin crearea unei atmosfere grele și tensionate la locul de muncă, crearea condițiilor pentru a-i înrăutăți liniștea sufletească și echilibrul prin tentative permanente de a demonstra vinovăția sa în careva încălcări grave ale legislației muncii.

Așadar, activitatea sa a fost supusă unui control aspru și neobiectiv din partea organelor de control ierarhic superioare, au verificat aproape pe minute timpul aflării sale la locul de muncă, au fost fixate chiar și 1-2 minute de lipsă a sa în birou, fără a ține cont de faptul că în legătură cu exercitarea atribuțiilor, care i-au

fost acordate, putea să se afle și în alte încăperi de lucru a subdiviziunii teritoriale, în care își exercita activitatea de muncă.

De asemenea i-au fost incriminate încălcări, comise de alți salariați chiar în perioada aflării sale în concediul anual plătit în luna decembrie 2021, adică de fapt în perioada lipsei sale legale și întemeiate la locul de muncă.

Consideră că toate aceste acțiuni au fost întreprinse într-o anumită direcție și scopul unic al acestor acțiuni discriminatorii față de ea din partea angajatorului, inclusiv și refuzul angajatorului de a-i acorda concediul anual plătit în perioada planificată al anului 2022, era încetarea cu ea a oricăror raporturi de muncă, fapt ce se confirmă prin acea circumstanță că în loc de emitere a ordinului de acordare a concediului anual plătit legal, au obligat-o prin înșelăciune să-și întrerupă concediul medical și în loc de acordare a concediului, au concediat-o ilegal din funcția ocupată.

Indică că în conformitate cu art. 86 alin. (2) din Codul Muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu paternal, în concediu parţial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, în concediu pentru îngrijirea unui membru bolnav al familiei, în concediu pentru îngrijirea copilului cu dizabilități, în perioada îndeplinirii obligaţiilor de stat sau obşteşti, precum şi în perioada detaşării, cu excepţia cazurilor de lichidare a unităţii.

Remarcă că, ţinând cont de numărul total de cereri scrise de către ea privind acordarea concediului anual plătit, care au fost expediate angajatorului pe parcursul perioadei 26.07.2022 – 02.09.2022, precum și de faptul că a expediat ultima cerere de acordare a concediului anual plătit din 07.09.2022, consideră ilegală concedierea sa din 06.09.2022, întrucât angajatorul prin aceasta a limitat-o ilegal la dreptul la odihnă, precum și dreptul constituțional la muncă, ceea ce este încălcare directă a art. 43 din Constituția Republicii Moldova.

De drept, reclamanta și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 15, 16, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 8, art. 9 lit. e), art. 86 alin. (2), art. 112, art. 352, 353, 355 din Codul Muncii, art. art. 42, 85, 166, 167 CPC RM.

2. <u>Soluţia instanţei de fond:</u>

Prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 16 mai 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Slavioglo Natalia împotriva

Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Jelezoglo Maria cu privire la constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada anului 2022, declararea ilegală și anularea ordinului nr. 157sc din 06.09.2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de șeful Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, în baza căruia a fost eliberată din funcție începând cu 06.09.2022, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, încasarea plăților pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, stabilirea și achitarea plăților pentru concediul anual plătit pentru anul 2022, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a constatat încălcarea dreptului Nataliei Slavioglo la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022.

S-a declarat ilegal refuzul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a acorda concediu anual de odihnă Nataliei Slavioglo pentru perioada anului 2022.

S-a dispus anularea ordinului IP „Agenția Servicii Publice” nr. 157 sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo.

S-a restabilit Natalia Slavioglo în funcția de șef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga.

S-a dispus încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Natalia Slavioglo salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv până la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul muncii, calcularea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, urmând a fi efectuată de către angajator.

S-a dispus încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Natalia Slavioglo a prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

S-a dispus încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Natalia Slavioglo a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, pretențiile înaintate de Natalia Slavioglo s-au respins, ca fiind neîntemeiate. (f.d. 231, 242-249, vol. I)

3. <u>Solicitarea apelantului:</u>

La data de 17 mai 2024, reprezentantul pârâtului IP „Agenţia Servicii

Publice” - Pîngaru Mariana, nefiind de acord cu hotărârea menționată supra, a declarat apel nemotivat împotriva acesteia, (*ulterior la 30 septembrie 2024 depunând apel motivat*), prin care a solicitat: admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Centru, pronunțată la data de 16.05.2024, cu emiterea unei decizii privind respingerea cererii cet. Slavioglo Natalia împotriva ASP, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 237, vol. I, f.d. 4-8, vol. II)

În motivarea apelului s-a invocat că, prima instanță, instanța de judecată a menționat ferm că, cet. Slavioglo Natalia a transmis în adresa Agenției cereri cu privire la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, înregistrate în Registrul de corespondență al documentelor de ieșire la SSC Ceadîr-Lunga, sub numărul: 2366 din 04.08.2022; 2389 din 08.08.2022; 2420 din 29.08.2022; 2441 din 02.09.2022.

Indică că înscrierea în cadrul registrului prenotat supra, despre anumite cereri la concediu, nu și justifică transmiterea acestora la instituție, or, comunică că, acestea nici nu au ajuns la destinatar, or, în cazul în care aceste cereri ar fi ajuns, șeful nemijlocit care urma a lua o decizie la caz, fie admite sau respinge această solicitare, urma a se conduce de prevederile art. 116, 118 din Codul muncii. În cazul dat, constată că intimata, nu are cum dovedi transmiterea cererilor la concediu (prin plic, cu consemnarea numărului acestuia de transmitere, sau altă formă), fapt pentru care menționează că, acestea sunt alegații pur declarative care nu pot fi admise. În cadrul ședințelor de judecată desfășurate, intimata nu a prezentat nici o dovadă de transmitere a acestora acte (cereri la concediu), precum și nici instanța de judecată, în conținutul motivării actului judecătoresc nu explică cum a ajuns la concluzia că într-adevăr intimata a depus cererile pe care le invocă, în lipsa probelor.

Invocă că potrivit Registrului menționat mai sus, și după cum subliniază însăși intimata, la data de 04.08.2022; 08.08.2022; 29.08.2022 și 02.09.2022 - ar fi depus o cerere la concediu anual de odihnă, or, cum se explică faptul că, potrivit fișei personale a intimatei, instituită per fiecare angajat al instituției (atașată la materialele cauzei), se stabilește că, începând cu data de 03.08.2022 - până la data de 28.08.2022 și din data de 29.08.2022 - până la 01.09.2022, - Slavioglo Natalia se afla în concediu de boală, or, cum putea dânsa să fie fizic la muncă, să semneze cereri și să le înscrie în registru dacă intimata se afla la momentul respectiv în concediu de incapacitate temporară de muncă? La caz, și acest subiect nu este detailat în hotărârea motivată.

Cu alte cuvinte, nominalizează că, angajatorul, ASP, nu a refuzat acordarea concediului anual de odihnă, că nici un refuz intimata nu poate prezenta în instanța de judecată, dar, la momentul solicitării concediului, după cum susține intimata că le-a depus, dânsa, reiterează că, se afla în concediu de boală, nu era fizic la serviciu. Respectiv, cum și unde urma angajatorul să informeze intimata despre refuzul în acordarea concediului anual de odihnă, dacă în acest sens avea să fie o cerere, dacă dânsa era în concediu de boală și nu se afla la locul de muncă.

Subsidiar menţionează că, instanța de fond indică că, intimata, potrivit Ordinului ASP cu referire la programarea concediilor anuale de odihnă pentru anul 2022, avea dreptul de a pleca în concediu în luna august 2022.

În cazul dat, indică că, potrivit art. 116 alin. (1) din Codul muncii, *Concediile de odihnă anuale pentru anul următor pot fi programate de către angajator de comun acord cu reprezentanții salariaților până la sfârșitul fiecărui an calendaristic.*

Prin urmare, relatează că, chiar dacă s-a purces la stabilirea perioadei de aflare în concediu anual de odihnă, în corespundere cu prevederile legale în acest sens, aceasta nu este o condiție obligatorie, de a pleca anume în data respectivă, această perioadă putând fi modificată, luând în calcul funcționarea unității și necesitățile acesteia, pentru a nu perturba activitatea instituției.

Din acest punct de vedere, nu sunt de acord cu alegația instanței de fond, în partea ce ține de programarea concediilor.

Indică că în motivarea deciziei emise, instanța de judecată, își întemeiază hotărârea pe faptul refuzului în acordarea concediului anual de odihnă, or, atrage atenția instanței de apel că, Ordinul nr. 157sc din 06.09.2022, nu s-a bazat de cererile legate de concediul de odihnă, ci pe faptul încălcării prevederilor art. 75 alin. (2), art. 9 alin. (2) lit. g^1) din Codul muncii, pct. 2.2 lit. a) și d), pct. 4.1, 4.3 și 4.14 din Regulamentul intern al IP ASP, aprobat prin Ordinul ASP nr. 111 din 12.10.2017, pct. 3.3.18 din Fișa postului, pct. 2.4, subpct. d) și n) din Contractul colectiv de muncă al ASP, pentru perioada 01.01.2018-01.01.2023, art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, care nu sunt legate nemijlocit de cererile pe care s-a bazat instanța, ceea ce manifestă o atitudine confuză în argumentarea sa.

Or, în Ordinul privind concedierea intimatei, ASP a explicat fiecare subiect, care a adus la concluzia emiterii actului administrativ individual, care nici nu a fost menționat în cadrul ședințelor de judecată și nici nu a fost combătut în argumentare de către instanța de judecată, or, nu acesta a constituit temei de concediere a N.

Slavioglo din cadrul SSC Ceadîr-Lunga, însă instanța de fond a examinat și s-a expus doar în partea ce ține de cererea la concediu a intimatei, care, reiterează, nu a constituit temei de concediere.

Sau presupusul refuz al acordării concediului, adus la faptul că Slavioglo N.:

- a contrasemnat acte, a eliberat documente, în timpul cât se afla în concediu de boală, încălcând astfel prevederile art. 75 alin. (2) din Codul muncii, care stabilește că, suspendarea contractului individual de muncă, presupune, suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor salariate de către angajator.

- părăsea locul de muncă, pe parcursul zilei, fără să anunțe șeful nemijlocit, fapt înregistrat pe camerele video din incinta instituției, încălcând astfel, dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. g[1]) din Codul muncii, care statuează că, salariatul este obligat să informeze de îndată angajatorul sau conducătorul nemijlocit despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu și să prezinte în termen de 5 zile lucrătoare după reluarea activității de muncă, documentele care justifică absența; de rând cu pct. 2.2 lit. a) și d), pct. 4.1, 4.3 și 4.14 din Regulamentul intern al IP ASP, aprobat prin Ordinul ASP nr. 111 din 12.10.2017, pct. 3.3.18 din Fișa postului, pct. 2.4, subpct. d) și n) din Contractul colectiv de muncă al ASP (detailate în Ordinul reiterat supra).

Susține că la baza Ordinului de concediere a stat și art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii care stabilește că, încălcarea repetată pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar. Prin urmare, prin Ordinul ASP nr. 87sc din 18.05.2022 - N. Slavioglo i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare și prin Ordinul nr. 4 sc din 11.01.2022 - avertisment. Ordinele emise au fost, la fel, ca rezultat al îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Citând faptele expuse mai sus, atrage atenția instanței de judecată că, în tot textul actului judecătoresc nu se regăseşte nici o motivare asupra conținutului Ordinului care a constituit temei de concediere a salariatei. Prin urmare nici nu au fost argumentate sau contrapuse, cauza fiind incertă, accent fiind pus pe cererea la concediu a intimatei, fixată în Registru nu și pe temeiul exact al emiterii Ordinului.

Or, pornind de la faptul că, nici intimata, nu a adus contra argumente asupra alegațiilor ASP, cu referire la expunerile în Ordinul Agenției, care reiterează, au stat la

baza emiterii Ordinului (încălcările comise), admite situația, acceptării tacite a

acestora de către Slavioglo N. și asumarea tuturor faptelor detailate în Ordin.

Deasemenea invocă că hotărârea judecătorească a fost emisă, fără a se argumenta pe larg decizia instanței, bazându-se doar pe subiect (care în fond nici nu este specificat în Ordin), celelalte aspecte fiind total neglijate. Or, intimata nu a acționat în instanța de judecată cu o cerere anume pe subiectul refuzul de a i se acorda concediu, ci a solicitat anularea Ordinului de concediere.

Conchide că, reieșind din faptele prenotate supra, Ordinul de concediere al ASP a fost emis în strictă conformitate cu legislația în vigoare la acest capitol, respectiv temei de admitere a cererii intimatei nu există nici la capitolul acoperirii financiare (cauzată de lipsa forțată de la locul de muncă, prejudiciu moral și cheltuieli de judecată).

Indică că potrivit Recomandării Curții Supremă de Justiție nr. 66 cu privire la încasarea prejudiciului moral în litigiile de muncă, se stabilește că, *Este de menționat că prejudiciul moral se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite ale individului care îi definesc personalitatea.*

Obligarea angajatorului la plata prejudiciilor morale este reglementată expres prin art. 329 alin. (1) din Codul muncii, care prevede că „angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel”.

După cum se observă, textul de lege citat specifică două situații în care se angajează obligația angajatorului de a recupera prejudiciul moral cauzat salariatului, și anume: - în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă; - ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci. Pentru a angaja răspunderea patrimonială pentru daune morale este necesar să se dovedească elementele răspunderii civile, respectiv fapta ilicită a angajatorului, prejudiciul și legătura de cauzalitate. Adică, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci.

Indică că având în vedere legalitatea și temeinicia acțiunilor Agenției Servicii Publice la emiterea Ordinului de încetare a contractului individual de

muncă și, respectiv, netemeinicia pretențiilor de bază cuprinse în acțiunea intimatei, consideră că subsecvent sunt neîntemeiate și pretențiile privind încasarea, în locul restabilirii la locul de muncă, din contul pârâtului în beneficiul intimatei, a unei compensații suplimentare.

Remarcă apelantul că, potrivit legislației drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale sunt apărate în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din caracterul consecințelor acestei încălcări. Astfel, intimata nu a arătat consecințele negative și criteriile de apreciere a prejudiciului moral.

Susţine că inadmisibilitatea satisfacerii reparării cărorva prejudicii pe care le pretinde intimata rezidă în legalitatea ordinului contestat, precum și în faptul că dânsa nu a probat cu probe autentice cauzarea de daune și legătura de cauzalitate dintre acestea și faptele ASP, de asemenea susţine că repararea prejudiciilor pe care le pretinde intimata absolut nu sunt întemeiate, confirmate real și faptic cu probe, sumele solicitate fiind exagerate.

Indică că la examinarea chestiunilor privind încasarea prejudiciului este necesar de ținut cont că, în conformitate cu art. 118 din Codul de procedură civilă, intimatul este obligat să dovedească acele circumstanțe pe care le invocă drept temei ale pretențiilor și obiecțiilor sale. Intimatul este obligat să dovedească atât existența cât și întinderea prejudiciului. Totodată intimatul în nici un mod nu argumentează repararea prin echivalent bănesc a prejudiciului moral și nici nu aduce nici un argument din ce considerente anume suma pretinsă este solicitată de către dânsa și nu alta. Neprezentarea probelor constatatoare întru confirmarea prejudiciului face lipsite de temei solicitările materiale și morale. Astfel consideră că obținerea unei compensații materiale în această situație, ar fi o îmbogățire injustă pentru inițiatorul procesului.

Mai indică că, pe de altă parte, conform jurisprudenței Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă numai pe seama unei părți, dar se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor participanți în proces și jurisprudența Curții, excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

Totodată menționează cu titlu informativ că, urmare a depunerii cererii privind concedierea sa - N. Slavioglo, la data de 04.07.2024 a fost emis Ordinul nr. 574p, prin care din data de 05.07.2024, intimata a încetat raporturile de muncă cu

ASP.

Prin urmare, consideră necesar ca, hotărârea judecătorească, emisă de instanța de fond să fie casată, iar acțiunea depusă de intimată, să fie respinsă, deoarece raporturile de muncă dintre ultimul și instituție au încetat în strictă conformitate cu legislația muncii, precum și temeiurile legale de restabilire a acestuia la locul de muncă anterior deținut nu există, ca de altfel și acoperirea tuturor plăților financiare solicitate prin cerere, fapt pentru care solicită instanței respingerea cererii intimatei și admiterea cererii de apel a ASP cu pretențiile expuse din preambulul cererii de apel motivată.

La data de 26 septembrie 2024 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Comrat. (f.d.1, vol. II)

4. <u>Termenul de declarare a apelului:</u>

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Astfel, Colegiul judiciar conchide, că potrivit materialelor cauzei, la data de 16 mai 2024, Judecătoria Comrat sediul central a pronunțat dispozitivul hotărârii (f.d.231, vol. I), astfel, instanţa de apel conchide că apelul declarat la data de 17 mai 2024, este declarat în termenul legal. (f.d.236, 237, vol. I)

5. <u>Argumentele părţilor:</u>

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului Serviciul Fiscal de Stat Pîrgaru Maria a declarat că susţine pe deplin cererea de apel, indică că toate motivele de drept şi de fapt au fost expuse în cererea de apel, pe care le susţine şi solicită casarea hotărârii insttanţei de fond cu pronunţarea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii ca nefondate.

Suplimentar doar adaugă că reclamanta Slavioglo Natalia în temeiul hotărârii instanţei de fond a fost restabilită la muncă în cadrul Agenţiei, ultima şi-a folosit dreptul la concediu, după care a demisionat din propria iniţiativă.

În ședința instanței de apel reprezentantul intimatei Slavioglo Natalia – avocata Hrapacova Anna a solicitat respingerea cererii de apel ca nefondat.

Menţionează că în cadrul examinării cauzei în fond, în procesul de examinare a cauzei pe fond, a fost probat faptul că reclamanta a înaintat de patru ori cerere de acordare a concediului anual, şi cum s-a stabilit toate patru cereri au rămas fără examinare şi fără admitere, ceea ce a cauzat încălcarea dreptului salariatului la concediul legal anual plătit şi egalitatea în drepturi salariale cu alţi salariaţi.

Reprezentantul pârâtului în cererea de apel susţine că, în legătură cu faptul că reclamanta nu a prezentat copia cererilor de concediu sau a plicurilor de expediere a cererilor menţionate, probează faptul că aceste cereri nu au fost expediate, la acest aspect atrage atenţia că aceste cereri au fost înregistrate în registrul de ieşire, registru în care menţiunile sunt efectuate de persoana responsabilă, şi faptul că copia acestui registru a fost prezentat de partea pârâtă, unde se atestă menţiunile despre aceste cereri, acest fapt demonstrează încă odată că cererile la concediu au fost trimise administraţiei Agenţiei Servicii Publice.

Deasemenea atrage atenţia că cererea de acordare a concediului se întocmeşte într-un singur exemplar şi se transmite serviciului Resurse Umane, iar această practică era şi la Agenţia Servicii Publice, până la momentul concedierii reclamantei, or anterior reclamanta a mai scris cereri la concediu pe care le expedia în adresa Serviciului resurse umane, şi ca urmare cererile anterioare i-au fost satisfăcute, însă în cazul dat, fiind întocmite tocmai 4 cereri pentru acordarea concediului, aceste cereri pe motive necunoscute nu au fost satisfăcute.

Referitor la alegaţiile apelantului că menţiunile din registru nu pot fi considerate ca probe, le consideră nefondate, or registrul de ieşire este un document oficial şi acces la acesta îl au doar persoane împuternicite.

Referitor la alegaţiile apelantului că în dosarul personal al reclamantei există doar o cerere cu privire la solicitarea concediului anual, şi anume din data de 02.09.2022, iar referitor la cererile din 04.08.2022, 08.08.2022 şi 29.08.2022 lipsesc, consideră că acest fapt confirmă încă o dată că acele cereri au fost ignorate.

Totodată invocă că având în vedere că există chiar şi cererea din 02.09.2022, se confirmă faptul încălcării dreptului salariatului la concediul anual plătit, deoarece cererea a fost expediată la data de 02.09.2022, şi a fost solicitat ca concediul să fie acordat cu data de 07.09.2022, iar această dată a fost negociată cu Serviciul resurse umane, însă angajatorul în loc să emită ordinul pentru acordarea concediului sau un refuz în acordarea concediului, cu încălcarea dreptului salariatului, la data de 06.09.2022 a emis ordinul de sancţionare disciplinară sub formă de eliberare din funcţie.

Astfel, consideră că sancţiunile disciplinare în privinţa salariatului nu pot fi puse mai sus decât drepturile acesteia la odihna garantată prin codul muncii şi art. 24 CEDO, adică la concediul anual plătit garantat prin lege.

Deasemenea nu este de acord cu alegaţiiile apelantului că, instanţa de fond nu a luat în consideraţie legalitatea aplicării în privinţa reclamantei a sancţiunilor disciplinare, or reclamanta nu contestă legalitatea ordinului nr. 157sc din 06.09.2022, privind încălcările disciplinare, reclamanta a solicitat a fi restabilită în funcţie pentru a i se repara încălcarea drepturilor sale legale, şi anume dreptul la concediul anual plătit, astfel este logic că pentru a-i respecta dreptul la concediul anual plătit, ultima urmează a fi restabilită în funcţie, cu acordarea acestui drept la concediu, şi susţine apărarea că acest fapt a şi fost respectat de către reclamantă, or ca urmare a restabilirii în funcţie ultima a folosit dreptul său la concediul anual plătit, după care a depus cerere de concediere, ceea ce confirmă repetat că scopul acţiunii în judecată nu a fost restabilirea în funcţie, dar a fost scopul de a-şi apăra dreptul la concediul anual plătit.

Referitor la alegaţiile apelantului că părţii reclamante i-au fost achitate indemnizaţiile pentru concediul nefolosit, le consideră nefondate, or scopul acţiunii nu a fost referitor la încasarea prejudiciului material, dar a fost cu scopul de a-şi restabili drepturile încălcate.

Deasemenea susţine că instanţa de fond corect a stabilit cuantumul prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, or reclamanta a avut de suferit moral pe urma încălcării drepturilor sale la concediul anual plătit, şi consideră că această sumă este rezonabilă suferinţelor suportate.

În final solicită respingerea cererii de apel şi menţinerea încheierii instanţei de fond.

În ședința instanței de apel, intimata Slavioglo Natalia a susținut cele declarate de avocata Hrapacova Anna, solicitând respingerea cererii de apel ca nefondată şi menţinerea hotărârii instanţei de fond.

6. <u>Aprecierea instanței:</u>

Audiind părțile prezente în proces și analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar, Colegiul judiciar concluzionează că apelul declarat de Instituţia Publică „Agenţia Servicii Publice" este întemeiat, urmând a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Comrat sediul central din 16 mai 2024 și emiterea unei noi hotărâri în partea casată, din următoarele motive.

Potrivit prevederilor art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea*

circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. c) *Cod de procedură civilă*, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărîre.*

Potrivit art. 6, § 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, unde fiecare din părţi urmează să obțină posibilitatea de a-şi prezenta cauza în condiţii egale, care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

Colegiul constată că respectiva normă garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligațiilor instanţei de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind unicul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de apel remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

Astfel, prevederea legală enunțată mai sus în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară, (cauza *Hirro Balani contra Spaniei,* nr.18064/91 din 09 decembrie 1994, §27; cauza *Georgiadis contra Greciei,* nr. 21522/93 din 29 mai 1997, §43).

Astfel, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi casată parţial în partea *declarării ilegale a refuzului Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice" de a acorda concediu anual de odihnă Nataliei Slavioglo pentru perioada anului 2022; anularea ordinului IP ,,Agenția Servicii Publice" nr. 157 sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo; restabilirea Nataliei Slavioglo în funcţia de șef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga şi încasarea de la IP ,,Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv pînă la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul muncii, calcularea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, urmând a fi efectuată de către angajator*, cu pronunţarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acţiune în partea cerinţelor menţionate, pe motivele ce succed.

Colegiul judiciar reține, că prin hotărârea Judecătoriei Comrat sediul central din 16 mai 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Slavioglo Natalia împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice", intervenient accesoriu Jelezoglo Maria cu privire la constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada anului 2022, declararea ilegală și anularea ordinului nr. 157sc din 06.09.2022 privind aplicarea sancțiunii

disciplinare față de șeful Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, în baza căruia a fost eliberată din funcție începând cu 06.09.2022, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, încasarea plăților pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, stabilirea și achitarea plăților pentru concediul anual plătit pentru anul 2022, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a constatat încălcarea dreptului Nataliei Slavioglo la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022.

S-a declarat ilegal refuzul Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice" de a acorda concediu anual de odihnă Nataliei Slavioglo pentru perioada anului 2022.

S-a dispus anularea ordinului IP ,,Agenția Servicii Publice" nr. 157 sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo.

S-a restabilit Natalia Slavioglo în funcția de șef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga.

S-a dispus încasarea de la IP ,,Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv până la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul muncii, calcularea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, urmând a fi efectuată de către angajator.

S-a dispus încasarea de la IP ,,Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo a prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

S-a dispus încasarea de la IP ,,Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, pretențiile înaintate de Natalia Slavioglo s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

În dezacord cu hotărârea instanţei de fond, reprezentantul pârâtului IP „Agenţia Servicii Publice" - Pîngaru Mariana, ***la data de 17 mai 2024*** a declarat apel nemotivat împotriva acesteia, (*ulterior la 30 septembrie 2024 depunând apel motivat*), prin care a solicitat: admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Centru, pronunțată la data de 16.05.2024, cu emiterea unei decizii privind respingerea cererii cet. Slavioglo Natalia împotriva ASP, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată*.

Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*.

Conform art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.

Conform prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă*, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

La caz, instanța de apel constată că reclamanta Slavioglo Natalia în cererea de chemare în judecată a formulat un şir de cerinţe, iar instanţa de fond prin hotărârea contestată a admis în majoritate pretenţiile reclamantei, prin urmare instanţa de apel se va expune separat asupra cerinţelor admise de instanţa de fond şi contestate de către partea pârâtă în cererea de apel.

Astfel, una din cerinţele reclamantei admise de instanţa de fond este constatarea încălcării dreptului Nataliei Slavioglo la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, cerinţă admisă de instanţa de fond ca fondată.

Potrivit art. 112 alin. (1) Codul muncii *dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toţi salariaţii*.

În temeiul art. 115 alin. (1) şi (4) Codul muncii *(1) Concediul de odihnă pentru primul an de muncă se acordă salariaţilor după expirarea a 6 luni de muncă la unitatea respectivă. (4) Concediul de odihnă anual pentru următorii ani de muncă se acordă salariatului, în baza unei cereri scrise, conform programării stabilite. La cererea scrisă a salariatului, concediul de odihnă anual poate fi acordat şi în afara programării stabilite.*

Din probele materiale se atestă că la data de 23.08.2017 între Instituța Publică ,,Agenția Servicii Publice" și Slavioglo Natalia a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 4037/17, în conformitate cu condițiile căruia, Slavioglo Natalia a fost angajată în funcția de Șef serviciu al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga al Direcției Generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației.(f.d. 87)

Deasemena colegiul judiciar stabileşte că din probele materiale se atestă că partea reclamantă a formulat cereri către angajator privind acordarea concediului anual, fapt probat prin înregistrările în Registrul de evidenţă a corespondenţei de ieşire a Serviciului Stare Civilă Ceadîr-Lunga, subdiviziune a pârâtului IP „Agenţia Servicii Publice", sub nr. 2366 din data de 04.08.2022, nr. 2389 din 08.08.2022, nr. 2420 din 29.08.2022 şi nr. 2441 din 02.09.2022 (f.d.181, 183, 194, 196, vol. I).

Ca urmare, cum rezultă atât din cerere de acţiune cât şi din cererea de apel cererile cu privire la acordarea concediului au rămas fără o examinare şi fără un răspuns, or partea pârâtă, neagă recepţionarea cererilor de concediu şi pune la îndoială veridicitatea acestora, or invocă că reclamanta în momentul înregistrării cererilor de concediu se afla în concediu de boală.

Totodată colegiul judiciar atestă că cererile de concediu a salariatului Slavioglo Natalia au rămas neexaminate, fără acordarea concediului anual plătit.

Prin urmare, colegiul remarcă că nesoluţionarea de către angajator a cererilor, fără a oferi un răspuns acestor cereri, toate acestea rezultă încălcare dreptului salariatului la concediul anual plătit, soluţie corectă stabilită şi de instanţa de fond în hotărârea sa.

Prin urmare, hotărârea insanţei de fond în partea constatării încălcării dreptului Nataliei Slavioglo la acordare concediului anual de odihnă pentru anul 2022, este una fondată şi legală, temei de casare a hotărârii în această parte instanţa de apel nu a stabilit.

Potrivit art. 329 din Codul muncii, *(1) Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă,* ***în cazul discriminării salariatului la locul de muncă*** *sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.*

(2) Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Potrivit art. 2037 din Codul civil, *(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.*

(2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

În lumina normelor legale citate supra şi faptului stabilirii că reclamantei Slavioglo Natalia, prin inacţiunile angajatorului Agenţia Servicii Publice, i-a fost încălcat dreptul ultimei la concediul anual de odihnă plătit, fapt constatat supra, colegiul judiciar stabileşte că cuantumul prejudiciului moral admis de instanţa de fond în mărime de 10 000 (zece mii) lei, este unul rezonabil şi suficient acoperirii prejudiciului moral suferit, şi hotărârea instanţei de fond în această parte este una legală şi fondată.

Referitor la hotărârea instanţei de fond, privind admiterea cerinţei privind declararea ca ilegal a refuzului Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice” de a acorda concediu anual de odihnă Nataliei Slavioglo pentru perioada anului 2022, colegiul judiciar o găseşte eronată, or din probele materiale a cauzei civile, un asemenea act de refuz nu există, iar angajatorul prin inacţiune nu a dat un răspuns

cererilor de concediu, emiţând în continuare doar ordinul nr. 157sc din 06.09.2022 de aplicare a sancţiunii disciplinare – concedierea.

Prin urmare declararea ca ilegală a unei acţiuni care nu a existat, este o soluţie eronată, iar hotărârea instanţei de fond în această parte urmează a fi casată.

Referitor la pretenţiile reclamantei Slavioglo Natalia, admise prin hotărârea instnaţei de fond referitor la anularea ordinuliui IP ,,Agenția Servicii Publice" nr. 157 sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, restabilirea Nataliei Slavioglo în funcția de șef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga şi încasarea de la IP ,,Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv până la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul muncii, colegiul judiciar remarcă următoarele.

Potrivit art. 86 alin. 1 lit. g) Codul muncii *concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligaţiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancţionat disciplinar*.

Astfel, prin ordinul Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice" nr. 157sc din 06 septembrie 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Slavioglo Natalia, a fost ordonată concedierea șefului serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Slavioglo Natalia din serviciu în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii al Republicii Moldova – încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Totodată este de remarcat că prin ordinul Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice" nr. 4sc din 11 ianuarie 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Slavioglo Natalia", a fost ordonată aplicarea sancțiunii disciplinare «avertisment» șefului SSC Ceadîr-Lunga Slavioglo Natalia pentru organizarea neeficientă a activității Serviciului. (f.d. 83-86)

Prin ordinul Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice" nr. 87sc din 18 mai 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Slavioglo Natalia", a fost ordonată aplicarea sancțiunii disciplinare «mustrare» șefului SSC Ceadîr-Lunga, Departamentul stare civilă Slavioglo

Natalia pentru nerespectarea disciplinei muncii pe parcursul graficului de muncă. (f.d. 85-86)

După cum rezultă din materialele cauzei, ordinele nr. 4sc din 11.01.2022 şi nr. 87sc din 18 mai 2022 nu au fost contestate de către reclamanta Slavioglo Natalia, iar acestea au servit temei legal în sensul art. 86 alin. (1) lit. g) al Codului muncii de emitere a ordinului nr. 175sc din 06.09.2022 de aplicare a sancţiunii disciplinare – concedierea.

Astfel, colegiul judiciar găseşte eronată soluţia instanţei de fond privind anularea ordinului IP „Agenția Servicii Publice" nr. 157 sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, restabilirea Nataliei Slavioglo în funcția de șef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga şi încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv până la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul munci, urmând casarea hotărârii instanţei de fond în această parte cu pronunţarea unei noi hotărâri în partea ca sată, cu dispunerea de a respinge acţiunea reclamantei în partea cerinţelor menţionate.

Potrivit art. 96 alin. (1) şi (1^1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.

Subsecvent, Colegiul constată că potrivit bonului de plată seria DAA nr.16739000 din 27 octombrie 2022, se confirmă că reclamanta Slavioglo Natalia a beneficiat de serviciile juridice în sumă de 5 000 lei ale avocatului Hrapacova Anna, care a participat și i-a reprezentat interesele în cadrul ședinței de judecată atât în instanţade fond cât şi în instanţa de apel. (f.d.199, vol.I)

Având în vedere că acţiunea părţii reclamante a fost menţinută parţial în partea constatării încălcării dreptului Nataliei Slavioglo la acordare concediului anual de odihnă pentru anul 2022, colegul judiciar ajunge la concluzia că hotărârea instanţei de fond în partea încasării cheluielilor judiciare în sumă de 5000 lei, este una fondată, ce urmează a fi menţinută fără modificări.

Pentru temeiurile expuse, instanța de apel va admite apelul declarat de Instituţia Publică „Agenţia Servicii Publice”, cu casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea casată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c), art.art.386-390, 394, 434 Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar,

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de Instituţia Publică „Agenţia Servicii Publice”.

Se casează parţial hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 16 mai 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Slavioglo Natalia împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Jelezoglo Maria cu privire la constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada anului 2022, declararea ilegală și anularea ordinului nr. 157sc din 06.09.2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de șeful Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo, în baza căruia a fost eliberată din funcție începând cu 06.09.2022, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, încasarea plăților pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, stabilirea și achitarea plăților pentru concediul anual plătit pentru anul 2022, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, **în partea** *declarării ilegale a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a acorda concediu anual de odihnă Nataliei Slavioglo pentru perioada anului 2022; anularea ordinului IP „Agenția Servicii Publice” nr. 157 sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo; restabilirea Nataliei Slavioglo în funcția de șef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga şi încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Natalia Slavioglo salariul pentru întreaga perioadă de absenţă forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv pînă la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul muncii, calcularea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, urmând a fi efectuată de către angajator*, și pronunţă în această parte o nouă hotărâre după cum urmează.

Se resping ca nefondate cerinţele reclamantei Slavioglo Natalia împotriva Instituției Publice ,,Agenția Servicii Publice" privind *declararea ca ilegal a refuzului Instituției Publice ,,Agenţia Servicii Publice" de a acorda concediu anual de odihnă Nataliei Slavioglo pentru perioada anului 2022; anularea ordinului IP ,,Agenţia Servicii Publice" nr. 157sc din 06.09.2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare şefului Serviciului stare civilă Ceadîr-Lunga, Natalia Slavioglo; restabilirea Nataliei Slavioglo în funcția de şef Serviciul stare civilă Ceadîr-Lunga şi încasarea de la IP ,,Agenția Servicii Publice" în beneficiul lui Natalia Slavioglo salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând din momentul concedierii - 06.09.2022, inclusiv până la data angajării lui Natalia Slavioglo în câmpul muncii*.

În rest hotărârea primei instanţe, ***se menţine***.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președinte de şedinţă, judecător:	Judecător:	Judecător:
Mironov Andrei	Colev Grigori	Hudoba Valeri